GENEL-İŞ

EMEK

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

15 AĞUSTOS 1979 SAYI: 344

TÜSTAV

işçi

DİSK: "KEMER SIKMA POLİTİKASINA KARŞI ÇIKMAYI GÖREV BİLİYORUZ"

DİSK Araştırma Enstitüsü'nce hazırlanan ve 1979 yılının ilk 6 ayındaki ekonomik gelişmeleri değerlendiren, ayrıca yılın ikinci bölümünün görünümünün sunulduğu raporda, "ister kalkınma ister istikrar amacıyla olsun kemer sıkma politikası ancak burjuvazinin politikası olabilir. İşçi sınıfının böyle bir politikayı benimsemesi olanaksızdır. Bu nedenle DİSK, hükümetin IMF istekleri doğrultusunda oluşturduğu istikrar politikasına karşı çıkmayı bir görev bilir. Bunun doğal sonucu olarak önümüzdeki dönemde işçi sendikalarının işverenlere karşı savaşımlarının sertleşmesi ve grevlerin artması beklenebilir" denilmiştir.

- **"Alınan önlemler sonucu döviz kıtlığı biçimsel ve göreceli olarak hafiflemişse de enflasyon ve işsizlik tersine daha da şiddetlenmiştir."**
- **"Önümüzdeki dönemde işçi sendikalarının işverenlere karşı savaşımlarının sertleşmesi ve grevlerin artması beklenebilir."**

Raporda, ekonomik bunalımdan henüz kurtulunmadığı belirtilmiş, **"Gerçi alınan önlemler sonucu döviz kıtlığı biçimsel ve göreceli olarak hafiflemişse de, enflasyon ve işsizlik tersine daha da şiddetlenmiştir"** görüşüne yer verilmiştir.

Raporun ikinci bölümünde, ikinci yarı yılın görünümüne yer verilmiş, döviz darboğazının aşılmasından sonra hükümetin karşısında bulunduğu en önemli sorunun enflasyon olduğu kaydedilmiş ve şöyle denilmiştir:

"Ancak, enflasyonu denetim altına almak için uygulanması gerekli istikrar önlemleri, Türkiye'nin bugünkü koşullarında, var olan ekonomik faaliyet hacminin kısılmasını, yani büyüme hızının yavaşlatılmasını da gerektirir. Zaten büyüme hızının yavaşlatılması, ülkenin ilerdeki döviz gereksinimini azaltmak bakımından da gereklidir.

Demek oluyor ki, önümüzdeki dönemde hükümet bir kemer sıkma politikası uygulayacaktır. Oysa, biliyoruz ki, Türkiye gibi kapitalist ülkelerde kemer sıkma politikası yalnız ve diğer emekçi sınıfların kemerlerinin sıkılması anlamına gelir. Çünkü alınan kısıtlayıcı önlemler sonucu yalnız onların gelirleri (tüketimleri) **kısılır ve yalnız onlar işsiz kalırlar. Kapitalist sınıflar alınan önlemlerden etkilendikleri zaman bile, yalnız tasarruflarını** (yatırımlarını) **kısar, tüketimlerini bir kuruş bile kısmazlar, kaldı ki, kapitalist sınıf, özellikle tekelci kesim, kısıtlamaların daha çok kamu kesiminde ve daha çok sosyal nitelikli harcamalara uygulanmasını sağlayarak, kendi yatırımlarını ve kârlarını, kısmak şöyle dursun hatta daha da artırmanın yollarını bulurlar.**

Böyle olunca, ister kalkınma ister istikrar amacıyla olsun, kemer sıkma politikası ancak burjuvazinin politikası olabilir. İşçi sınıfının böyle bir politikayı bilerek, rızası ile benimsemesi olanaksızdır. Çünkü işçi sınıfının ülkenin içine düştüğü bunalımda hiçbir sorumluluğu yoktur. ve ondan kurtulmanın yükünün burjuvazi tarafından gene kendi sırtına yüklenmesini kabul edemez.

Bu nedenlerden ötürü, işçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü olan, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için mücadele eden DİSK, hükümetin, IMF'nin de istekleri doğrultusunda oluşturduğu ve özü itibariyle kemer sıkmaya indirgenebilecek olan istikrar politikasına karşı çıkmayı bir görev bilir. Bunun doğal bir sonucu olarak, önümüzdeki dönemde işçi sendikalarının işverenlere karşı savaşımlarının sertleşmesi ve grevlerin artması beklenebilir."

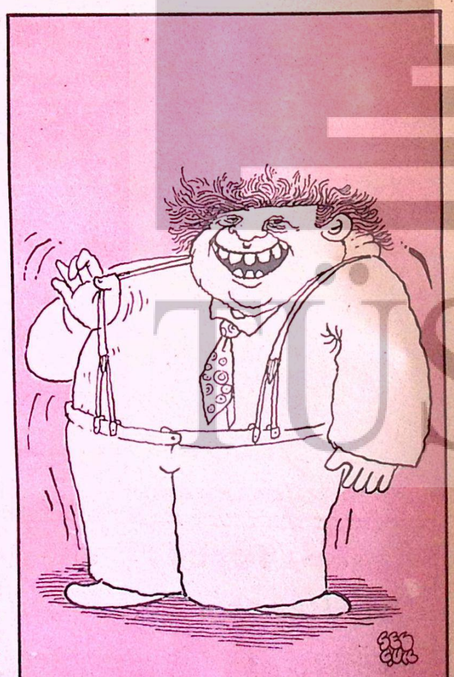

Yeraltı Maden-İş Dev Maden-Sen'le birleşiyor

DİSK'e bağlı Yeraltı Maden-İş Sendikası'nın 2-3 ağustos günlerinde yapılan 2'nci olağan Genel Kurulu'nda DİSK'e bağlı DEV Maden-SEN ile birleşme kararı alınmıştır. Birleşme kararına gerekçe olarak, **"Aynı işkolunda kurulu olan sendikaların birliğinin sağlanması"** gösterilmiştir.

Yeraltı Maden-İş Sendikası'nın Genel Kurulu'nda DİSK tarafından hazırlanmış olan **"tek tip demokratik ana tüzük"**te işkolu gereği olan değişiklikler yapılarak işçi konseyleri, konsey sözcüleri kurulu, işyeri baştemsilcileri kurulu, genişletilmiş Merkez ve Şube Yönetim Kurulu eklenerek kabul edilmiştir.

DİSK Genel Sekreteri'nin Diyarbakır'da yaptığı konuşma nedeniyle tutuklanmasının kınandığı Genel Kurul'da Sendika Genel Başkanlığı'na Çetin Uygur yeniden seçilmiştir. Sendika Yönetim Kurulu'na ayrıca şu üyeler seçilmişlerdir:

Gültekin Bekdemir **(Genel Sekreter)**, Hüseyin Akbulut **(Genel Sayman)**, Bayram Cam **(Başkan Vekili)**, Durhan Gülhan **(Başkan Vekili)**, Musa Akbaba **(Başkan Vekili)**, Osman Fahri Sanlı **(Başkan Vekili)**.

ÖRGÜM

ANDAŞ: "FAŞİST ODAKLARIN KURUTULMASI VE DEMOKRASİNİN GENİŞLETİLMESİ HÜKÜMETLERE ONUR KAZANDIRACAKTIR"

Siyasal ve toplumsal hayatımızın baş sorunu olan faşist terör, gizli ya da açık; bireysel ya da kitlesel, ama kesinlikle örgütlü bir barbarlık eylemi olarak yıllardır sürdürülmektedir.

Irkçılık, şoven milliyetçilik, anti-komünizm, canilik ve demokrasi düşmanlığı temelleri üzerinde emperyalizm tarafından organize edilen faşist hareket, devlet yönetiminden sorumlu kimi kişi ve kuruluşların da desteğiyle hızlı bir gelişme göstermiştir.

Türkiye'de faşizmin ideolojik ve siyasi örgütünün Milliyetçi Hareket Partisi olduğu eskiden beri bazı ilericilerin ortak kanısı idi; Ama şimdi bu kanı, geniş kitlelerce de benimsenen bir gerçek haline gelmiştir. Gençlere silahlı eğitim vermek üzere komando kampları açan bu partinin siyasal cinayetlerdeki rolü, artık büyük ölçüde ortaya serilmiştir. Nerede bir kitle kırımı olsa, nerede bir politik amaçlı terör tezgahlansa arkasından MHP ve yandaşları boy vermektedir. Aydınlatılan az sayıdaki cinayetin kanıtları bile, bu partinin gerçek yüzünü herkese gösterebilecek bir boyuta ulaşmıştır. Parti binalarında saklanan caniler, parti yöneticilerince sağlanan silahlar, banka hesapları, çizilen suikast planları, kiralık katiller ve cezaevlerine gönderilen mektuplar bir bir gün ışığına çıkmaktadır. Bu olaylar tesadüfi ve bireysel eylemler olarak değerlendirilemez. Ortada siyasi bir merkez tarafından yöneltilen, tüm yan örgütlerin dahil olduğu ve pek çok üyenin fiilen katıldığı örgütlü bir siyasal suç vardır. Nitekim halkımızın vicdanında artık MHP ve yandaşları mahkum edilmiştir. Faşistlerin korku ve telaşı bundadır. Şimdi sıra, topluma yönelmiş olun bu suçun ve gerçek suçluların, yargı önünde de açığa çıkarılmasına gelmiştir. Hükümet her türlü ürkekliği ve kararsızlığı bırakmalı; demokrasi güçlerini kösteklemekten ve halkı korkutmaktan vazgeçmeli; tüm faşist yuvaların dağıtılması için yasal görevlerini yapmalıdır. Faşist odakların kurutulması ve demokrasinin genişletilmesi hükümetlere ancak onur kazandırır.

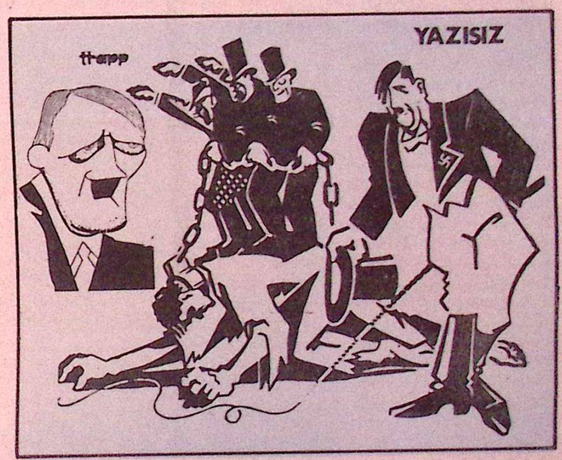

Antakya ve Çanakkale Şube Genel Kurullarımız 19 ağustos'ta yapılıyor

Antakya ve Çanakkale Şubelerimizin olağan genel kurullarının 19 Ağustos 1979 Pazar günü yapılacağı öğrenilmiştir. **Örgütlenme** Dairemizden verilen bilgiye göre, **Antakya** ve **Çanakkale Şubelerimizin** yapılacak genel kurullarında, çeşitli konulardaki sorunlar tartışılacak, işçi sınıfı bilimi doğrultusunda öneriler getirilecek ve kararların da alınabileceği toplantılarda şubelerin yeni yöneticileri seçilecektir.

Ürgüp, Tuzköyü ve Hacıbektaş Belediyelerinde İŞYERİ yetkimiz kesinleşti

Nevşehir-**Ürgüp, Tuzköyü** ve **Hacıbektaş** Belediyelerinde çalışan sendikamız üyesi işçiler adına, sendikamızca bağıtlanacak olan **İŞYERİ** düzeyinde toplu iş sözleşmesi yapma yetkimiz kesinleşmiştir.

Yapılacak sözleşmeler için tüm hazırlıklar tamamlanmış ve gerekli girişimler yapılmıştır.

Avanos ve Göre Belediyesi işçileri Genel-iş çatısı altında

Nevşehir-**Avanos** ve **Göre** Belediyelerinde çalışan emekçiler örgütlenme yolunda ki adımlarını atarak, sendikamızın çatısı altında güçlerini birleştirdiler. **"Örgütsüz işçi işçi değildir"** diyen Avanos ve Göre Belediyelerinde çalışan emekçiler, **"Selam olsun DİSK/Genel-İş'in 150 bin yiğit üyesine..Bundan böyle aynı saflarda kol kola, omuz omuza olacağız.. Ve sendikamız Genel-İş bir çığ gibi büyüyecektir. Selam olsun işyerlerimizden, tüm işyerlerindeki, tüm mücadele alanlarındaki sınıf kardeşlerimize"** belgisini haykırmışlardır.

Örgütlenme Dairemizden verilen bilgiye göre, **Nevşehir'e** bağlı **Avanos** ve **Göre** Belediyelerinde çalışan işçilerin sendikamız çatısı altında örgütlenmelerinden sonra, gerekli girişimler yapılmış ve işyeri düzeyinde toplu iş sözleşmesi yapma yetkimiz de kesinlik kazanmıştır.

SEN... SABAHIN KÖR KARANLIĞINDA SOKAKLARI TEMİZLEYEN İŞÇİ ARKADAŞ, DAYAN KARDEŞİM DAYAN...

GÖZLEM

UĞUR MUMCU

"Çöpçü Grevi!...,,

G. Cumhuriyet - 34

İSK'e bağlı Genel-İş Sendikası, İzmir Belediyesi işyerlerinde grev kararı aldı. İzmir sokakları şimdiden çöp yığınlarıyla dolup, taşmaya başladı. Çöp yığınlarının üzerinde uçuşan sineklere sinirlenen kimi İzmirli yakınıyor:

— Bu cöpcüler de çok oldular...

Çoğu insan, bu gibi grevlerde işin astarını yüzünü araştırmadan yorumlara girişir ve temizlik işçisine «cöpcü» deyiverince de, kendisini bir başka sınıfın öfke dalgaları içinde buluverir.

İzmir'in ünlü Kordon'undan gecerken bir İzmirli yakınıyordu:

— Grev, grev ama bayefendi, halk sıkıntı çekiyor..

Ben de böylesine deyişlere bayılıyorum. Kim söyleniş bilmem, birisi şöyle buyurmuş:

— Halk plâjlara o kadar hücum etti ki vatandaş de nize giremiyor..

İşçi grev yapınca, «halk» sıkıntı cekiyormuş, peki o efendim o temizlik işçisi, sizin «halk» dediğiniyden çok mu ayrı bir topluluktur?... Temizlik işçisi, coluğuyla, cocuğuyla halkın bir parçası değil de ne?...

Evet, cöpler kapı önlerinde toplanırsa, elbette bir cok insan sıkıntı ceker. Ama böyle günlerde, «cöpcü» diyerek kücümsediğiniz insanların, sizlerin yaşamında nasıl gerekli bir işlevi üstlendikleri cok daha iyi anlaşılmaz mı?...

Pis kokularından yanlarına yanaşamadığımız cöp bidonlarını sırtlarına alarak, sabahın alacakaranlığında sokak sokak, cadde cadde, bulvar bulvar gezen bu insanları, «cöpcü» sözcüğünün alcaltıcı görüntüsüyle kücümseyip, «Onlar da cok oldular» gibi öfkeli tepkilerle karalamak, bir düşünce ve saplantı cöplüğünün artıklarını bayinlerinden temizliyememiş insanların harcıdır..

İşte, iki gün onlar caddelerde, sokaklarda, bulvarda, sırtlarına cöp bidonlarını yüklemeyince, böyle oluyor.. Kendi pisliğinizden uçup gelen sinekler sizları tedirgin ediyor. Öyleyse verin temizlik işçilerinin haklarını.. Varmı başka caresi?...

Belediye işyerlerinde calışan emekçiler, işyerlerinde bir başka düzensizliğin carklarıyla karşı karşıyadır. Belediyelerin kasaları tam takır, kuru bakırdır. Cünkü Belediyeye gelir sağlayacak kaynaklar, belediyelerin ellerinde değildir.. Cünkü, Belediye Gelirleri Yasası, yıllarca uyutulmuş, Meclis komisyonlarında bekletilmiş, güc- belâ cıkartılınca da sayın Cumhurbaşkanınca veto edildiğinden yürürlüğe giememiştir. Böyle olunca da Belediyeler, toplu sözleşme görüşmelerine boş kasalarla oturma zorunda bırakılmışlardır.

Bir başka kamu kurumunda çalışıyorsanız, aybaşında aylığınızı alırsınız, Belediyelerde işçi ve memursanız, iki ay, üc ay aylık alamadığınız olur. Neden?... Cünkü Belediye, ancak devletin verdiği sadakalarla geçinen kamu kurumları niteliğindedir de ondan...

Belediyede calışan temizlik işçilerinin aldıkları beşon kuruşu brüt tutarı abartıp, ele geçen paranın gerçek tutarını gizliyerek manşetlerine cıkarıp, dillerine dolayan renkli basın kalemleri, bir de son yıllarda en üst düzeyine ulaşan işveren kazançlarına göz atsalar, zahmet mi olur, dersiniz?...

Temizlik işçisinin en kıdemlisine on bin lira aylık cok, işverenlerin yüz milyonlara varan kazançları az, öyle mi beyler?...

Sen... sabahın kör karanlığında sokakaları temizleyen işçi arkadaş, dayan kardeşim dayan...

Değerli okurlarımız,

Bu iki sayfamızı, sendikamız üyeleri ile grev ve direnişlerimiz hakkında günlük gazetelerde yeralan yazı- ara, haberlere ayırdık. Üç ayrı gazetenin kupürlerini karşılaştırdığımız zaman, kimin kimden yana olduğunu çıplak gözle görecek ve daha da iyi anlayacağız...

"Çöpçü Grevi!.." başlığı altında **UĞUR MUMCU** tarafından kaleme alınan başyazıda Sayın **Mumcu** İzmir grevimizle ilgili gözlemlerini aktarıyor Cumhuriyet okurlarına.. İşçilerin haklı olduklarını yazıyor.

"Çöpçüler burunlarından kıl aldırmıyor", **"25 bin lira alınca çöpü vatandaşa döktürüyorlar"**, **"Çöpçü olmak varmış"** ve **"Çöp değil, para süpürüyor..."** başlıkları altında değişik tarihlerde yayınlanan resimli haberler ise, ilericiler, devrimciler, yurtseverler tarafından **renkli basın** diye adlandırılan ve basında tekelleşmek isteyen isimleri değişik, fakat sahipleri aynı olan **"Hürriyet"** ve **"Dünya"** Gazetelerinde çıkmıştır. Değişik tarihlerde Hürriyet ve Dünya Gazetelerinde yeralan aynı fotoğrafın yalnızca resim altındaki açıklaması da değişik tutulmuştur.

Çöpçüler burunlarından kıl aldırmıyor

Temizlik işçileri çöpleri kamyona boşaltmaya bile üşeniyor. Vatandaş kendi çöpünü kendi döküyor.

25 bin lira maaş alınca çöpü vatandaşa döktürüyorlar

Haberi 7. Sayfada

Sokakları süpüren temizlik işçileri ellerine geçen paraları durmadan saymaları yüzünden iş yapmıyorlar. Vatandaş şimdi bayram bahşişi olarak çöpçülere kaç lira verilmesi gerektiğini tartışıyor.

DÜNYA - 10 AĞUSTOS 1979

6 Ağustos 1979 tarihli Hürriyet Gazetesi kullandığı fotoğrafın altına **"Çöp değil, para süpürüyor"** diye başlamış ve kupürden okuyacağınız gibi sürdürmüştür resim altı yazısını... Aynı fotoğrafı 10 Ağustos 1979 günü bu kez Dünya Gazetesi kullanmış, ancak resim altı açıklamasının anlamını değiştirmiştir. (Okuyunuz)

Belediye işçilerinin çoluk çocuklarına götürdüğü alınteri karşılığını çok görenler ve gazetelerinde manşet yapanlar, herşeyden önce yıllık kazançlarını ve devlete ne kadar vergi verdiklerini açıklamak zorundadırlar.

İşçi sınıfımız verdiği mücadeleler sonucu sendikal haklarını burjuvaziden söke söke almasını bilmiştir. Bunun doğal sonucu olarak da elbetteki, emeğinin gerçek karşılığı olmasa da, geçindirmekle yükümlü bulunduğu ailesinin gereksinimlerini karşılamak için bir takım istemlerde bulunacaktır.

Değerli Dostlar,

"Köşeyi dönmek" mi istiyorsunuz, ardınızdan **"Haydi iyisiniz iyi"** diye bağırtmak mı, kapınıza **"milyoner"** yazdırtmak mı istiyorsunuz, yoksa **"milyon yağmuru"** altında banyo yapmak mı, bunun için hemen bir gazete almamızı ve kuponlarını kesip toplamamızı isteyenlere karşı bizlerde gereken yanıtı vermeliyiz. Gazetelerini almamakla, okumamakla en iyi yanıtı vermiş oluruz bunlara. Gazete kuponları için değil, içeriği için alınıp okunmalıdır.

PARA DEĞİL, DERT SÜPÜRÜYORLAR!..

HÜRRİYET 6 Ağustos 1979

Çöp değil, para süpürüyor...

Bağlı bulundukları Genel-İş Sendikası ile Belediye arasında imzalanan toplu iş sözleşmesi ile büyük zam gören Kayserili temizlik işçileri zamlı aylıklarını çil çil bozukluklarla aldılar. Bu toplu sözleşmeden sonra "Türkiye'nin en fazla aylık alan temizlik işçileri" rekorunu elinde tutan çöpçülerin, bu ay brüt 24 bin liraya ayan ücretleri ile ellerine 12 bin liradan fazla para geçti. Bu zamdan sonra bir yandan çöp toplayıp, bir yandan maaşını sayan temizlik işçisi Hatun Kaya, kendisine "Çöp değil para süpürüyorsun" diye takılanlara hiç aldırı etmeden "Zam çok iyi oldu. Bunca zamandır çalışıyorum, elime hiç bu kadar para geçmemişti" dedi ve "Allah zenginlikten razı olsun, pahalılık artınca bu zaman aldığımız para işe yaramaz" diye ekledi.

İşçiler: "Sokaktan para süpürüyorlar diyenlerle işleri değiştirelim" diyorlar...

ÖRGÜM

SÖZLEŞMELER İMZALANIYOR YENİ HAKLAR ALINIYOR

Sendikamızla işveren Belediye Başkanları arasında yeni dönemin **İŞYERİ** düzeyindeki toplu iş sözleşmesi görüşmeleri yoğun bir biçimde sürdürülürken, **İŞKOLU** yetkimizin kesinleşmesi ile birlikte, **İŞKOLU** sözleşmelerinin imzalanmasına da başlanmıştır. Anlaşma sağlanan belediyelerde ve işyerlerinde sözleşmeler imzalanarak hayata geçirilmektedir.

İŞYERİ düzeyinde imzalanan sözleşmeler şunlardır:

Uşak Belediyesi, **Sivas** Belediyesi, **Bilecik** Belediyesi, **Muğla** Belediyesi, **Giresun** Belediyesi, **Ordu** Belediyesi, **Antalya** Belediyesi, **Fevzipaşa, Sakçagözü** Belediyeleri **(Gaziantep), Bornova (İzmir)** Belediyesi, **Bodrum, Yeşilyurt, Ula, Ortaca, Milas, Günlükbaşı, Bayır, Yerkesik (Muğla)** Belediyeleri, **Fatsa, Perşembe, Gürgentepe, Alakent (Ordu)** Belediyeleri, **Kozlu, Hisarönü (Zonguldak)** Belediyeleri, **Karsantı (Adana)** Belediyesi, **Ağın, Akpazar (Tunceli)** Belediyeleri, **Akhisar (Manisa)** Belediyesi, **Batman** Belediyesi, **Erciş (Van)** Belediyesi, **Hilvan (Urfa)** Belediyesi, **Tirebolu (Giresun)** Belediyesi, **Görele (Trabzon)** Belediyesi, **Edremit, Zeytinli, Gömeç, Bandırma, Erdek, Gönen (Balıkesir)** Belediyeleri, **Umurbeyli (Çanakkale)** Belediyesi, **Yalova (İstanbul)** Belediyesi, **Nurhak (K.Maraş)** Belediyesi.

İŞKOLU DÜZEYİNDE İMZALANAN SÖZLEŞMELER

Gaziantep Belediyesi, **Eskişehir** Belediyesi, **Kozluca (Isparta)** Belediyesi, **Ereğli, Bartın (Zonguldak)** belediyeleri.

SİNCAN'DA GREV OYLAMASI VAR!..

Ankara-Sincan Belediyesinde çalışan sendikamız üyesi işçiler adına, belediye işvereniyle sürdürdüğümüz toplu iş sözleşmesinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine, bu belediyede grev hakkımız doğmuştur.

Sendikamızca alınan grev kararının işverene duyurulması ve işyerlerinde askıya çıkarılması üzerine Sincan'ın AP'li Belediye Başkanı GREV OYLAMASI istemiştir. 15 Ağustos 1979 günü yapılması kararlaştırılan oylamaya sendikamız üyesi tüm işçiler katılacak ve sermaye sınıfının borazanını öttüren işverene gereken yanıtı vereceklerdir. Sincan Belediyesinde çalışan sendikamız üyesi yiğit işçiler, çoluk çocuklarına götürmeleri gereken bir lokma ekmeğin bile parasını vermekten kaçan AP'li işverene, işçi sınıfının gücünü ve kararlılığını gösterecektir.

Sincan Belediyesinin onurlu emekçileri; işimiz, aşımız ve ekmeğimiz için 15 ağustos'da yapılacak olan GREV oylamasına katılın ve "GREVE EVET" oyu kullanın...

GENEL-İŞ EMEK/SAYFA-6

Tanır, Afşin, Elbistan, idil ve Cizre Belediyelerinde yetki aldık...

Kahramanmaraş'ın **Tanır, Afşin** ve **Elbistan** Belediyelerinde çalışan işçiler adına **İŞYERİ** düzeyinde yeni dönemin toplu iş sözleşmesini yapma yetkisini sendikamız almıştır. **Afşin** ve **Elbistan** Belediyelerinde çalışan işçiler daha önce de sendikamız üyesiydiler. **Tanır Belediyesinde ise yeni örgütlenen sendikamız, yetkiyi almıştır.**

Öte yandan, Mardin'in **İdil** ve **Cizre** Belediyelerinde çalışan işçiler adına, yeni dönemin **İŞYERİ** düzeyindeki toplu iş sözleşmesi yapma yetkisini de sendikamız almıştır. Bu belediyelerden **Cizre'de sendikamız daha yeni örgütlenmiş ve Cizre Belediyesi işçilerini de çatısı altına almıştır.**

Urfa ve Kartal Belediyelerinde Greve gidiyoruz...

Urfa Belediyesinde çalışan sendikamız üyelerini kapsayan toplu iş sözleşmesinin bazı maddeleri işverence uygulanmayınca, gerekli girişimler yapılarak, işlemler tamamlanmış ve grev kararı alınmıştır.

Toplu Sözleşmeler Dairemizden verilen habere göre, Genel Merkezimizce saptanacak tarihe kadar, sözleşmenin uygulanmaya maddelerinden doğan haklar, sendikamız üyesi işçilere verilmediği takdirde grev başlatılacaktır.

İstanbul-Kartal Belediyesi işvereni ile, belediyede çalışan sendikamız üyesi işçiler adına bağıtlanan ve yürürlükte bulunan toplu iş sözleşmesinin bazı maddelerinin ihlal edilmesi üzerine grev kararı alınmıştır.

Sözleşmeden doğan haklarımız ödenmediği takdirde, Genel Merkezimizce saptanacak tarihte Kartal Belediyesinde de greve gideceğiz.

Sedat CERAN'ı yitirdik!..

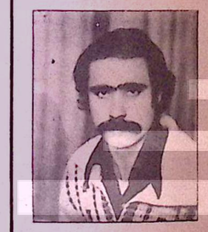

Tarsus Şubemize kayıtlı bulunan sendikamız üyesi Sedat CERAN'ı geçirdiği bir kaza sonucu yitirdik. Tarsus Belediyesi'nin Elektrik-Arıza Servisi'nde çalışan sendikamız üyesi Sedat CERAN, 29 Temmuz 1979 günü bir arızayı gidermek için elektrik direğine çıkmış, o sırada cereyana kapılarak yaşamını yitirmiştir.

Kaza, Tarsus halkı ve üyelerimiz arasında büyük bir üzüntü yaratmıştır. Sedat Ceran'ın cenazesi düzenlenen bir törenle arkadaşları ve yakınları tarafından toprağa verilmiştir.

Genel-İş EMEK, Ceran'a rahmet; ailesine, yakınlarına, çalışma arkadaşlarına ve tüm dostlarına başsağlığı diler.

ÖRGÜM

ANKARA BELEDİYESİNDE DİRENDİK VE HAKLARIMIZI ALDIK

Ankara Belediyesinin çeşitli işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi işçiler Temmuz ayı ücretlerini alamadıkları için, 8 Ağustos 1979'da direnişe geçtiler. 7 ağustos sabah Belediye Başkanlığını işgal eden işçi temsilcileri, Belediye Başkanı'ndan ücretlerin hemen ödenmesini istediler. Ücretlerin hemen ödenmemesi durumunda işi bırakarak direnişe geçeceklerini bildirdiler. Belediye Başkanı'ndan olumlu bir yanıt alamayan temsilciler, ücretler de ödenmeyince 8 ağustos sabahı işi bıraktılar.

İşi bırakma eylemiyle ilgili olarak bir açıklama yapan Toplu Sözleşmeler Dairesi Başkanımız İsmail Hakkı Önal, Ankara Belediyesi işçilerinin haklarının ödenmemesi üzerine direnişe geçildiğini bildirmiş, **"Aynı partiye mensup kişiler arasındaki hizipleşmenin ceremesini işçiler çekiyor"** demiştir.

Önal'ın açıklaması aynen şöyledir:

"Ankara Belediyesinde çalışan işçilerin Temmuz ayına ait ücretleri hala ödenmemiştir. Artık usandırıcı bir gelenek haline getirilmiş bulunan bu uygulama, Sendikamızı ve işçi arkadaşlarımızı bıktırmıştır. Anayasamızın yasakladığı bu çağdışı angarya düzeninin, bir ülkenin Başkentinde hemen her ay fiilen tekrarlanması, utanç verici bir olaydır. **Hayat pahalılığının ezici yükü altında zaten ezilen işçilerin, her ay kapıyı çeviren alacaklılara dert anlatmak için sabrı kalmamıştır. Bir Kamu Kuruluşunun çalıştırdığı emekçiye iş-gücünün karşılığını zamanında ödeyememesi, ancak sorumsuz ve gayri ciddi bir devlet yönetimi anlayışının eseri olabilir. Ama ne yazık ki bu içler acısı oyun yıllardır ülkemizde oynanmaktadır.**

Önal: "Politik hizipleşmenin ceremesini işçiler çekiyor"

Bugüne kadar ülkenin içinde bulunduğu bunalım ortamını ve Belediyelerin mali olanaksızlıklarını gözönünde tutan Sendikamız, işçi ücretlerinin ödenmesindeki bazı gecikmeleri anlayışla karşılamış ve sorunun çözümü için görevi olmadığı halde her türlü çabayı göstermiştir.

Ankara Belediyesinde bu kez de aynı yol izlenmiş, aybaşında Belediye Başkanlığına Genel Merkezimizden bir uyarı yazısı gönderilerek, işçilerin Temmuz ayına ait ücretlerinin vaktinde ödenmesi için gerekli hazırlıkların yürütülmesi hatırlatılmıştır. Ne var ki, aradan 8 gün geçmesine karşın, ortada hiçbir olumlu sonuç ve yakın gelecekte de en küçük bir umut ışığı yoktur. Kendisiyle yaptığımız görüşmelerde Belediye Başkanı, Belediye olanaklarının ücretleri ödemeye yeterli olmadığını, Yerel Yönetim Bakanlığına mali yardım için başvurduğunu ve Yerel Yönetim Bakanlığının yazılı istemi üzerine de Maliye Bakanlığınca para tahsisi yapılacağını belirtmiştir. Ancak, kurduğumuz temaslar sonucunda, henüz Yerel Yönetim Bakanlığının söz konusu istemde bulunmadığı ve ayrıca Bakan dahil hiçbir yetkilinin Ankara'da olmadığı öğrenilmiştir. Gerek Başbakan yardımcısı Hikmet ÇETİN, gerek Maliye Bakanlığı yetkilileriyle yaptığımız görüşmelerden de hiçbir sonuç alınmamıştır.

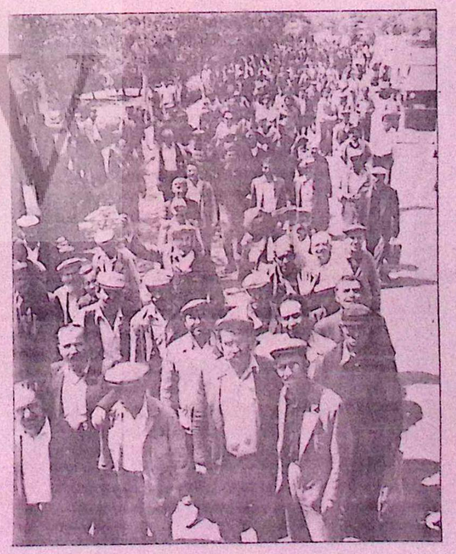

Kamu kurumları arasındaki uyumsuzluğun ve aynı partiye mensup kişiler arasındaki politik hizipleşmenin ceremesi, işçi arkadaşlarımıza çektirilmek istenmektedir. Diğer taraftan yasal hakları verilmemek suretiyle işçiler ikide bir direnişe zorlanarak, işçi sınıfı hareketi yıpratılmaya ve sınıf mücadelesinin araçları laçka edilmeye çalışılmaktadır.

Özellikle belirtmek isteriz ki, Belediyeler üzerinde anti-demokratik bir vesayet denetimi kurmaya heveslenen Yerel Yönetim Bakanlığı, sıra belediyelerin sorunlarının çözümüne geldiğinde hiçbir ciddi girişimde bulunmamakta ve basit bir görevi yerine getirmekten kaçınmaktadır. Aksine yetki tekeli kurarak ve politik bir yaklaşım içinde hareket ederek, sorunları ağırlaştırmaktadır.

Belediye yönetimi ise işçi ücretlerinin zamanında ödenebilmesi için gerekli hazırlıkların yürütülmesi ve parasal olanakların sağlanması konusunda duyarsız davranmakta ve görevini savsaklamayı tehlikeli bir alışkanlık haline getirmektedir.

Bu değerlendirmelerin ışığında, bugün sabahtan itibaren başlamak üzere, EGO ve Ankara Sular İdaresi hariç Ankara Belediyesine bağlı tüm işyerlerindeki 7300 işçi arkadaşımız, toplu sözleşmenin 35'nci maddesindeki haklarını kullanarak, topluca işi bırakma eylemine geçmişlerdir. İş bırakma eylemi, ücretler ödeninceye kadar sürdürülecektir. Kent hizmetlerinin aksamasından dolayı işçilerin en küçük bir sorumluluğunun bulunmadığı, eylemin emekçi halkımıza değil yasal taahhüdünü yerine getirmeyen işverene karşı olduğu herkesçe kabul edilecektir. Tüm Ankara halkının bizi anlayışla karşılayacağından ve hak arama mücadelemize yardımcı olacağından kuşkumuz yoktur.

Hangi nedenle olursa olsun bizi kendi kısır çekişmelerine alet etmek isteyenlerin, Sendikamızı yıpratmaya yeltenenlerin ve kendi görevlerini bize yaptırmaya çalışanların oyunlarına gelinmeyecektir. Çalıştırdığı işçiye parasını ödemek başta Belediyenin ve Devletin görevidir. Hükümet ve tüm Devlet organları, Belediye Gelirler Yasasının çıkarılması da dahil, Belediyelerin sorunlarına kalıcı çözümler getirmek için ivedi önlem almalıdırlar.

Bu görevi yerine getirmeyenler Belediye hizmetlerinin aksamasından da ortaklaşa sorumludurlar. Onları sorumlulukları ile başbaşa bırakarak; Anayasa'dan ve toplu sözleşmeden doğan haklarımızı tüm Türkiye çapında sonuna kadar kullanacağımızın bilinmesini isteriz."

ÜCRETLER ÖDENDİ DİRENİŞ KALDIRILDI

Ankara Belediyesinin **EGO** ve **ASU** işyerleri dışında kalan diğer işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi işçilerin 8 ağustos sabahı başlattıkları direniş, para bulunarak ücretlerin 9 ağustos sabahı ödenmeye başlanmasıyla birlikte kaldırılmış ve işçiler işbaşı yapmışlardır.

GENEL-İŞ EMEK/SAYFA-7

İZMİR GREVİ BİTTİ

ZAFER İŞÇİ SINIFININ

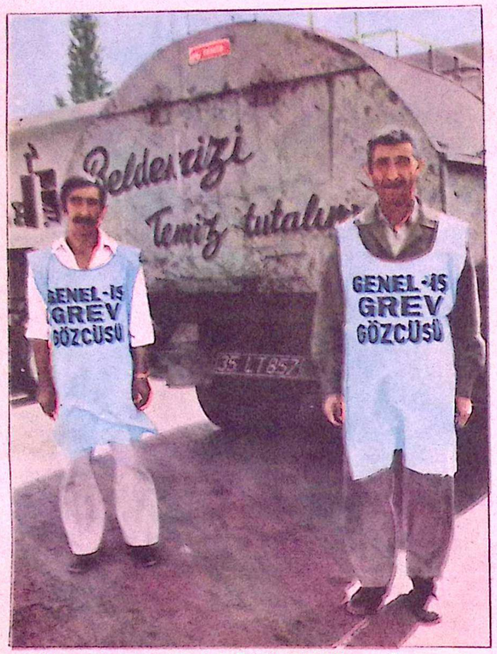

Sağlık üretenler hak için grevde CHP Milletvekili Süleyman Genç, grevcilere başarı diliyor. (altta)

"Ege'nin incisi" diye bilinir İzmir. Körfezin üç yanında denizle ve dağlarla kucak kucağa oturmuştur. İzmir'liler denizi, deniz İzmir'lileri sever ama hiç de gözetmezler birbirlerini... Sahil boyu, onbeş, yirmi katlı, apartmanlarla doludur. Apartmanların altında garajları, garajlarında güzel arabaları vardır. Yat kulüpleri, lüks diskotekleri sıralanmıştır. Akşamüstleri genç kızlar, genç erkekler dolaşır kordon boyunda. Sokaklar tertemizdir, ağaçlar bakımlı... Geceleri, sokak lambaları, kıpırdanır durur körfezin sularında. İmbat rüzgarı hafif hafif okşar teninizi..

Ama, imbat rüzgarının ve körfez de oynaşan ışıkların ulaşamadığı yerde bir izmir daha vardır. **"Güzel İzmir"**in boydan-boya çevresi gecekondularla doludur. Dermeçatma, kışın çamur kar, yazın toz toprak , suyu kanalizasyonu, elektriği olmayan, sokaklarında, yılanayak bebelerin oynaştığı, gecekondular.. Hayatı yeniden yaratan, İzmir'i İzmir yapanların yaşadığı yer. **"Emekçi İzmir."**. **"Güzel İzmir"**i yaratanlar, **"Emekçi İzmir"** de otururlar. Ve yarattıkları değerlerin hiçbirinden yararlanamazlar. Oysa, yirmi katlı apartmanları da, o apartmanları ışıtan elektriği de, garajlardaki güzel arabaların dolaştığı yolları da yolların bakımını temizliğini de yapanlar onlardır. Onlar, kurtuluş savaşının ilk kurşununu sıkan Hasan Tahsin'lerin torunlarıdır. Hasan Tahsin'in anıtını, Konak Meydanına diktirenlerdir. Ve bugün, **"Emekçi İzmir"**in insanlarından altıbin'i, işçi sınıfının mücadele bayrağını diktiler grev çadırlarına. Karıları ve çocuklarıyla, yirmidörtbin Emekçi İzmir'li aşımız ekmeğimiz çocuklarımız için **GREV** dediler. Sendikamız **Genel-İş** üyesi, **altıbin ikiyüz**, belediye işçisi, **6 Temmuz 1979** sabahı, grev davullarını vurup, gözcü dikildiler işyerlerinin önüne. **"İzmir'de Genel-İş'in grevi başladı"** diye yayıldı sesleri tüm ülkeye...

GREV ÖNCESİ VE ERTELEMELER

İzmir Belediyesinin **Temizlik İşleri, Fen İşleri, Fuar ve Turizm, Vasıtalar, Mezbaha, Atölyeler, Gübre Fabrikaları Tanzim Satışları, Garaj, Hal, İmar, Harita Müdürlükleri** ile **ESHOT** Genel Müdürlüğüne bağlı **Otobüs ve Troleybüs Hareket Müdürlüğü Havai Hat Redresör İşletmesinde** çalışan sendikamız üyesi 6 bini aşkın işçi, toplu sözleşme görüşmelerinin çıkmaza girmesi üzerine, 3 mayıs sabahı greve çıktılar.

Çoşkulu, kararlı ve güçlüydüler. O gün akşama dek tam bir disiplin içinde yürüdü her şey. Zorlu ve uzun grev günlerine, herşeyleriyle hazırlardı. **"Hak verilmez alınır"** diyor ve hak almak için mücadele etmek gerektiğini biliyorlardı... Fakat ertesi gün, **4 Mayıs 79**'da Bakanlar Kurulu, **"memleket sağlığı"** gerekçesiyle grevi **30 gün erteledi.** Kararın, resmi gazetede yayınlanmasından 48 saat sonra, grev uygulamasına son verildi. Çadırlar toplanırken, mücadelenin bitmediği, hak alma savaşımının engellenemeyeceği, işçi sınıfı kararlılığı sabrı ve örgütlülüğünün, her türlü engeli aşacağı, tüm grevciler tarafından biliniyordu. Ve ilk erteleme **6 haziran** günü son bulacakken, Bakanlar Kurulu, ikinci kez, **60 gün** süreyle **İzmir** grevini erteledi...

Mücadele bayrakları dürülecek, çadır direkleri kırılacak sanıyorlardı. Ve sanıyorlardı ki, İzmir Belediyesi'nin yiğit işçileri, bir daha grev alanına çıkamayacak, davulları vuramayacak, halay tutamayacak... 6 ağustos günü, ikinci erteleme süresi dolduğunda, yanıldıklarını anladılar. İzmir'in sokakları, renk renk **GREV** afişleriyle, pankartlarla, davul sesleri, mücadele türküleriyle çınlıyordu. **Yeniden kuruldu çadırlar ve "Emekçi İzmir"in insanları, bu mücadeledeki son sözlerini söylemeye başladılar...**

Egemen güçler, ellerindeki tüm olanaklarla, grevi kırmaya çalışıyorlardı. Boyalı basını, vurucu güçleri ve ayak oyunlarıyla, dörtbir yandan saldırıya geçtiler. Yer yer çöpler birikmeye başlamıştı kent sokaklarında. Otobüsler çalışmıyor, etler kesilmiyordu. İzmir'lileri, grevcileri karşı karşıya getirmeye çalıştılar. Ama grevciler, sorunun bilincindeydi.

Arkı 10. Sayfada

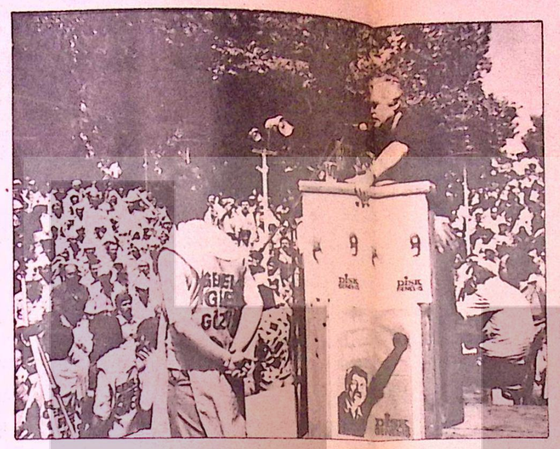

Genel Başkanımız Baştürk ve Genel Sekreterimiz Andaç, grevcilerle yapılan toplantıda.

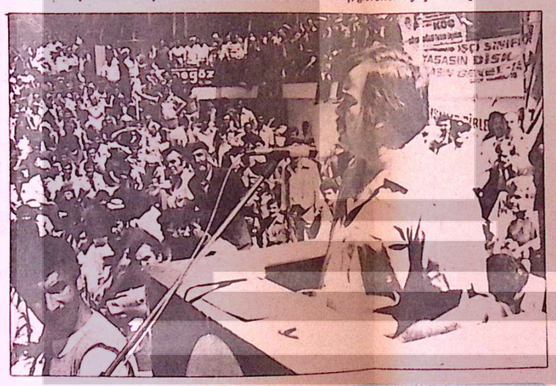

GREVLERİMİZ BAŞARIYLA SÜRÜYOR

Sendikamızın, çeşitli belediyelerde başlattığı grevler başarıyla sürüyor. Haklarını korumak ve yeni haklar elde etmek amacıyla greve çıkan işçiler, mücadele boyunca karşılarına çıkacak hiçbir engelden yılmayacaklarını ve haklarını almak için sonuna kadar mücadele edeceklerini belirtiyorlar.

Sendikamız **Genel-İş**'in grev koyduğu belediyeler şöyle: Isparta, Elbistan, Tuzla, Geyve, Susurluk, Çatalağzı.

Yeni sonuçlanan İzmir ve Kırıkkale grevlerimiz ile, halen süren Diyarbakır grevimiz hakkında geniş bilgiyi diğer sayfalarımızda bulacaksınız.

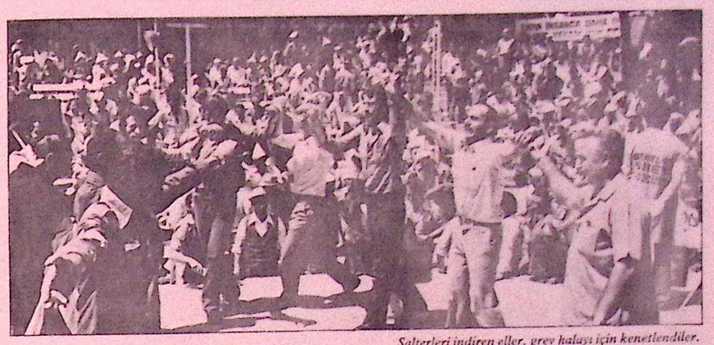

Şalterleri indiren eller, grev halayı için kenetlendiler.

Kardeş sendika yöneticileri, dostluk ve dayanışma dileklerini iletiyorlar.

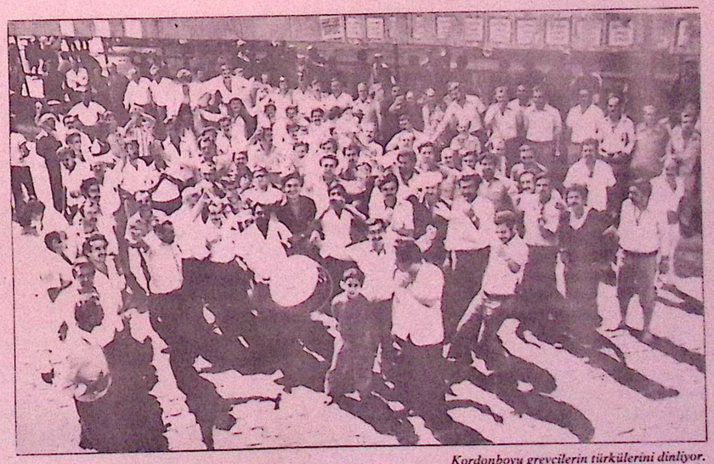

Kordonboyu grevcilerin türkülerini dinliyor.

İZMİRLİ GREVCİLER MÜCADELE BAYRAĞINI ONURLA YÜKSELTTİLER

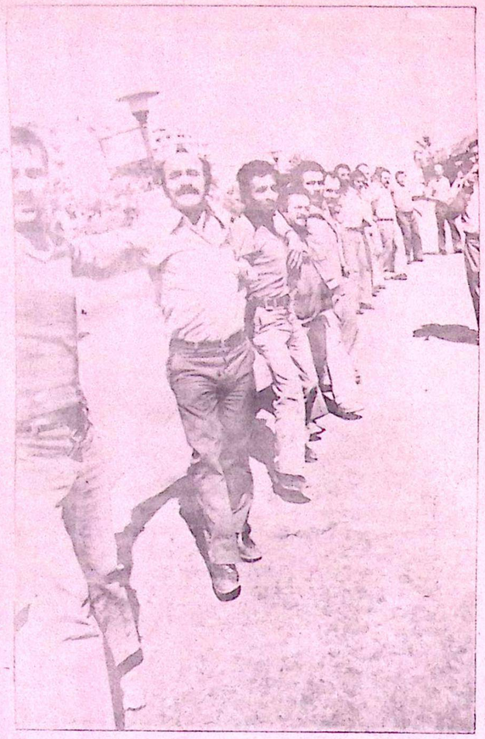

Halaya durmuşuz upuzun. Yüreğimiz Coşkumuza dar geliyor. Aşımız, ekmeğimiz çocuklarımız için grevdeyiz diyoruz.

DİSK ve 10 demokratik kitle örgütü "eylem birliği" kararı aldı

Üst örgütümüz DİSK tarafından bundan böyle bir süre önce ortaya atılan "**Demokratik Platform**" çalışmaları, 10 demokratik kitle ve meslek örgütünün katılımıyla sonuç aşamasına gelmiştir. Eskişehir'de toplanan 11 örgütün başkan ve yöneticileri, tüm Türkiye düzeyinde faşizme ve emperyalizme karşı iş, güç ve eylem birliği yapılmasını kararlaştırmışlar, **"Bu amaca yönelik ortak eylemlere girişilmesini"** benimsemişlerdir. Eskişehir'de toplanan 10 örgüt şunlardır:

"DİSK, TÖB-DER, TMMOB, TÜTED, TÜMDER, TÜS-DER, TÜRK TABİPLER BİRLİĞİ, HALKEVLERİ, KÖY-KOOP ve ÇAĞDAŞ HUKUKÇULAR DERNEĞİ."

11 demokratik örgütün yurt düzeyinde girişecekleri ortak eylemlerin neler olduğu konusunda bir açıklama yapılmamış, **"Emperyalizme, faşizme ve şovenizme karşı verilen mücadeleyi daha da etkinleştirmek amacı ile eylem"** başlığı altında bu konu şimdilik ileri bir tarihe bırakılmış ve 10-15 güne kadar bir açıklama yapılacağı bildirilmiştir.

Demokratik örgütlerin Eskişehir'de yapılan ortak toplantıları sonunda sıkıyönetimin kaldırılması, faşist odakların üzerine gidilmesi, cinayet şebekelerinden hesap sorulması, ekonomik sorunların bir an önce çözümlenmesi istenmiştir. Demokratik kitle örgütleri adına yapılan açıklamada, tüm çalışanlara sendikal hak tanınması için çağrı yapılırken, işsizliğin ve pahalılığın da önlenmesi istenmiştir.

Eskişehir direnişimiz MAHKEME KARARIYLA 20 AĞUSTOS'A ertelendi

Eskişehir Belediyesinde çalışan **910 işçi** arkadaşımızın, toplusözleşmeyle kazanılan hakların verilmemesi üzerine 10 ağustos günü başlattıkları direniş, Eskişehir İş Mahkemesinin kararıyla 20 ağustos'a dek ertelendi.

İş Mahkemesi, Belediye İşvereninin başvurusu üzerine 13 ağustos'ta, Park-Bahçeler, Temizlik İşleri ve Fen İşlerinde uygulanan direnişi erteledi. Direnişin dördüncü gününde verilen bu karar üzerine, Eskişehir Belediyesinin Sendikamız üyesi işçileri, 14 ağustos sabahı işbaşı yaptılar. Mahkeme, kesin kararını 20 ağustos'da verecek.

Eskişehir 1. Şube Başkanımız **Hikmet Selet**, konuyla ilgili olarak gazetemize yaptığı açıklamada, Eskişehir'de yeni imzalanan sözleşmenin işveren tarafından uygulanmaması üzerine direnişe geçtiklerini belirtti ve **"İşçi sınıfı, haklarını almasını bildiği gibi, haklarını korumasını da bilir. Biz sözleşmeyle aldığımız haklarımızı elbette işverende bırakacak değiliz. Toplu sözleşme mutlaka uygulanacaktır. Sendikamız, üyesi ve yöneticisi ile bu kararlılık içindedir."** demiştir.

KARABÜK GREVİ

Toplu sözleşmeden doğan haklarını alamayan sendikamız üyesi işçiler, Karabük Belediyesinde 24 Temmuz 1979 günü HAK Grevine çıktılar.

Karabük İş Mahkemesi 27 Temmuz 1979 günü Otobüs ve Temizlik İşyerlerindeki grevimizi tedbiren erteledi. Fen İşleri, Mezbaha ve Garajın temizlikle ilgili işyerlerindeki grev ise sürmektedir.

Tedbirin kaldırılması için yapılan başvurunun 16 ağustos günü yapılacak mahkemelerde sonuca bağlanacağı umulmaktadır.

SAFRANBOLU'DA HAKLARIMIZI ALDIK ve GREVİ KALDIRDIK

Safranbolu Belediyesinde çalışan sendikamıza üye işçilerin başlattıkları grev anlaşmayla sonuçlanmıştır. Tüm haklarını alan Safranbolulu grevciler, grevi kaldırarak, işbaşı yapmışlardır.

İZMİR GREVİ BİTTİ

Başlarafı 8. Sayfada

"Grevin halka karşı değil, haklarını vermeyen belediye işverenine karşı" olduğunu vurguluyor, her türlü eylemleriyle bunu İzmir lilere gösteriyorlardı. Fuar'ın kapısı, halka ücretsiz olarak açılmıştı. Acil durumlarda, halkın gereksemesini karşılamak için ekipler oluşturulmuştu. Sendikamız, ve yöneticilerimiz, yayınladıkları bildirilerde, demeçlerde, **EMEK** özel sayılarında, grevin neden ve kime karşı olduğunu İzmir halkına anlatıyorlardı.... **İzmir'liler, yoldan geçerken, grevcilerle birlikte halaya duruyorlardı artık...**

Bölgedeki kardeş sendikalar, demokratik kitle örgütleri, meslek kuruluşları da, sendikamızla, dayanışma içinde olduklarını bildiriyor, güç ve eylem birliğine her zaman hazır olduklarını açıklıyorlardı.

GENEL TOPLANTI

Grevin dördüncü günü, Fuar'da grevci işçilerle büyük bir toplantı yapıldı. Sendikamız ve üst örgütümüz **DİSK**'in Genel Başkanı **Abdullah Baştürk**, Genel Sekreterimiz **Ertan Andaş**, 3. Bölge Merkez Şube Başkanımız **Zeki Mertol** ve CHP İzmir Milletvekili **Süleyman Genç**'te toplantıya katıldı. Yöneticilerimiz, grevin durumu ve gelişimi konusunda bilgi verdiler. Olabilecek gelişmeleri, grevcilerin bilgisine sundular. Görüşler alındı. Büyük bir coşkuyla sürdü toplantı ve aynı coşkuyla bitti. Yolun sonuna gelinmişti. Grevcilerin karşısındaki güçler, son kozlarını oynamış, son sözlerini söylemişlerdi. Oysa, işçi sınıfının daha çok söz söyleyecek soluğu vardı.

GREV BİTTİ

14 Ağustos günü, işveren, tüm işçilerin önünde, Genel Sekreterimiz **Ertan Andaş**'la sözleşmeyi imzaladı. Hepbir ağızdan söylenen uzun bir mücadele türküsü gibi başlayan **İzmir Grevi**, hepbir ağızdan söylenen gür bir haykırışla bitti: **"ZAFER İŞÇİ SINIFININDIR"**

İzmir'li grevciler, işçi sınıfının mücadele bayrağını onurla yükselttiler...

ÖRGÜM

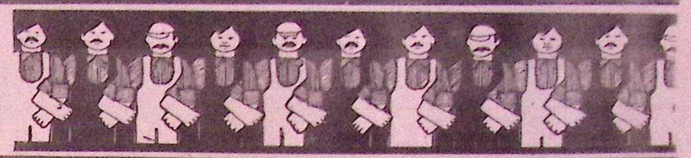

Diyarbakır'da grev davulları vuruyor

Birlik, Dayanışma ve Mücadele türküleri söyleniyor...

Grev, haklarımızı alıncaya dek sürecektir

Isparta, Elbistan, Tuzla, Geyve, Susurluk, İzmir ve **Çatalağzı** grevlerimiz başarıyla sürerken, **Diyarbakır** Belediyesinin çeşitli işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi toplam **1250** işçi 8 Ağustos 1979 sabahı saat 04.00'de grev çadırını kurarak, mücadele bayrağını yükselttiler.

Belediyenin Temizlik, Fen, Park-Bahçe, Otobüs, Garaj, Atölye ve Asfalt Şantiyesi işyerlerinde çalışan toplam 1250 sendikamız üyesi işçinin başlattığı grev nedeniyle kentte çöpler toplanmamış, otobüslerde çalışmamıştır.

Birlik, Mücadele ve Dayanışma türküleri söyleyerek grevi sürdüren Diyarbakırlı grevciler, **"Grevimiz sınıfımızın zaferiyle sonuçlanacaktır. Bundan kimsenin en ufak bir kuşkusu olmasın"** diyerek, davul-zurna eşliğinde halay çekmektedirler.

Diyarbakır'da kurulu demokratik kuruluşlar ve yörenin emekçi halkı, gruplar halinde grevcileri ziyaret ederek, desteklediklerini belirtmektedirler. Bu arada kentte, temizlik işçileri de grevde olduğundan çöpler alınmamaktadır. Mevsim nedeniyle biriken çöplerin kokuşmaya başladığı verilen bilgiler arasındadır. Otobüs işyerlerinde çalışan işçilerin de greve katılması yüzünden otobüsler çalışmamakta, kentte ulaşım aksamaktadır.

Diyarbakır'da, toplu sözleşmeden doğan haklarımızı eksiksiz olarak alıncaya dek, yasal grevimizi sürdüreceğiz. Ve Diyarbakır'da da zafer bizim olacaktır.

Kırıkkale'de, tek bir yürek tek bir yumruktu grevciler. Haklarını almak için direndiler ve kazandılar.

KIRIKKALE'DE TERİMİZİ DÖKE DÖKE, HAKKIMIZI SÖKE SÖKE ALDIK

17 temmuz'da başlayan grev, 9 ağustos'ta kaldırıldı

23 gün süren grev dosta umut, düşmana korku verdi.

Kırıkkale Belediyesinin çeşitli işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi işçiler adına, belediye işvereniyle yaptığımız toplu sözleşme görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine sendikamızca alınan grev kararı 17 **Temmuz** 1979 sabahı saat 04.00' de uygulanmaya başlamıştı.

Sendikamızın Kırıkkale Belediye Başkanlığıyla Ankara ve Kırıkkale'de sürdürdüğü toplu sözleşme görüşmelerinden olumlu sonuçlar alınamayınca, grev kararı alınmıştı. Karardan sonra yasal prosedür tamamlanmış ve bekleme süresinin bitiminde de grev yasağı dışında kalan işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi toplam **475** işçi 17 temmuz sabahı işi bırakarak, yasalardan doğan haklarını kullanmaya başladı.

Grev süresince **300** bin nüfuslu Kırıkkale'de belediye hizmetleri tümüyle aksamıştır. Temizlik işçilerinin grevde olması kentin kısa sürede çöplerle dolmasına neden olmuştur. Cadde ve sokaklarda öbek öbek biriken çöpler, mevsim nedeniyle kokuşmaya başlamış ve sinek üretmiştir. Öte yandan, yol, kanal onarımları yapılmadığından belediye emekçilerinin ne denli gerekli olduğu bir kez daha gözler önüne serilmiştir.

Kırıkkale'nin emekçi halkının desteğini de alarak **23 gün** coşkuyla süren grev, 1. **(Ankara)** Bölge Merkez Şube Başkanımız **Cemal Aslan**, Kırıkkale Şube Başkanımız **Kemal Pehlivanlı** ve Kırıkkale Belediye Başkanı **Sair Koçak**'ın **8 ağustos** günü Ankara'da yaptıkları görüşmeler sonucunda toplu sözleşmenin imzalanması üzerine **9 ağustos** sabahı kaldırılmıştır. Sözleşmenin imzalanmasından sonra, grevciler grev çadırını sökerek işbaşı yapmışlardır.

ÇATALAĞZI BELEDİYESİNDE DE GREVE BAŞLADIK

Zonguldak'a bağlı Çatalağzı Belediyesinde çalışan sendikamıza üye işçiler 2 Ağustos 1979 tarihinde greve başladılar. Belediyenin çeşitli işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi toplam 60 işçi, sendikamızla belediye işvereni arasında sürdürülen İŞYERİ düzeyindeki toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine, işibırakarak yasalardan doğan haklarını kullanmışlardır.

2 Ağustos günü başlayan grev, büyük bir coşkuyla sürmektedir. Yörenin emekçi halkı ve demokratik kuruluşlarca da desteklenen Çatalağzı grevimiz sözleşmeyi imzalayınca ve tüm haklarımızı alıncaya dek sürecektir. **"Başarımızın koşulu: Birlik-Dayanışma ve Mücadele"** diyen işçiler, davul-zurna eşliğinde halaylar çekiyorlar. Birlik, Dayanışma ve Mücadele türküleri söylüyorlar.

İZMİR BELEDİYE İŞÇİLERİ
GENEL-İŞ TİYATRO GRUBU'NU OLUŞTURDU

Sendikamızın çeşitli şubelerindeki kültür ve sanat çalışmaları önemli boyutlara ulaştı. Son olarak, **Zonguldak** şubemizde başlayan tiyatro çalışmaları ve **İzmir**'deki üyelerimizin, tüm çalışmalarını bitirip sahneledikleri oyun kültür-sanat alanındaki mücadelede, yeni bir soluğun ilk belirtileri olarak duruyor.

İşçi sınıfının sanat olgusuyla kaynaşması, doğrudan ilgilenmesi, kapitalist üretim ilişkileri içinde olanaksız kılınmıştır. Burjuvazinin acımasız sömürüsü altındaki işçiler, yaşamlarını ancak surdürecek kadar kazanırken, kültürel gelişimlerine ayıracak zaman ve parayı doğal olarak bulamazlar. Hele kapitalizm **"sanat"** ı **"aydın uğraşı"** boyutlarına hapsedip, ilerici sanatçıları bile, kendi dar çevrelerinde tutmayı başardığında, **"sanat ve işçi sınıfı"** ilişkisi iyiden iyiye ortadan kalkar. İşte bu aşamada, işçi sınıfından yana aydınlara ve işçi sınıfı içindeki ileri unsurlara önemli görevler düşer. En başta, sınıf mücadelesinde sanatın payı ve görevi iyi kavranmalı,

"BİZİM OYUNUMUZ" İLGİYLE İZLENDİ

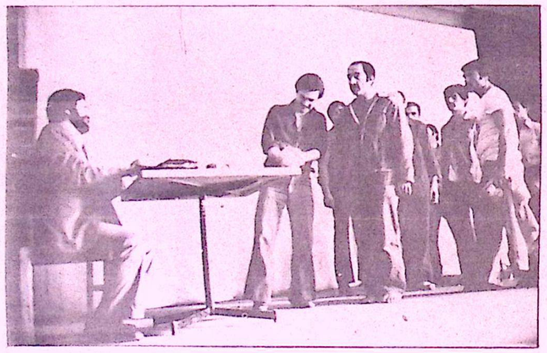

sanat aracılığıyla neyin nereye kadar nasıl yapılacağı doğru saptanmalıdır.

Oluşumundan, uygulanması ve ürünlerinin toplanmasına dek, diğer sanat dallarına oranla daha kolektif, pratik ve az malzeme gerektirir olan tiyatro çalışmaları üstünde özenle durmamız gerekir. İşçi arkadaşlarımızın tiyatro çalışmalarında özen gösterecekleri noktaları birkaç cümleyle belirtirsek; birinci öge, oluşturulan ekibin disiplinini ve çalışmaların düzenliliğini sağlamaktır. Seçilen oyunların kısa ve yerel-yaşanılan sorunlara yönelik olması, başarıda önemli rol oynar. Elde hazır oyun yoksa, kurulacak bir ekibin yazacağı ve çalışmaya katılan tüm arkadaşların oluşumuna katılacağı bir yazım çalışması yapılabilir. Oyunlarda açıklık, olay örgüsündeki sadelik ve aktarılmak istenen mesajdaki belirginlik konuları üstünde durulmalıdır. Oyunlara elde geldiğince izleyici işçi arkadaşlarımızı da katacak -soru-cevap- biçimindeki uygulamalara girmeliyiz. İzlemeyi kolaylaştırıcı ve olayları açıklayıcı slayt-film gibi yardımcı araçlar kullanmakta yarar vardır. Son noktada da, yapılan işin, sınıf mücadelesinin bir parçası olduğu, işçi sınıfının mücadelesinden, onun yöntem ve kurallarından ayrı olamayacağı bilinmeli ve aktarılmalıdır.

İZMİR'DEKİ BAŞARI

İzmir'deki işçi arkadaşlarımız, son derece doğru bir noktadan yola çıkarak, yedi ay önce bir ekip oluşturdular. Tiyatronun yanısıra, folklor ve koro çalışmalarını da yürütmesi düşünülen ekip, çeşitli etkenler sonucu, salt tiyatro çalışmalarına ağırlık verdi. Biryandan oynanabilecek oyun araştırılırken, diğer yandan da, ön tiyatro bilgisi almaya yönelik çalışmalar yapılıyordu. Biryanda, İzmir Belediyesindeki işlerinde çalışan arkadaşlarımız, diğer yandan da, **"GENEL-İŞ TİYATRO GRUBU"**nun temeline ilk harçları koyuyorlardı. İlk başlarda, haftada iki gün olan çalışmalar, daha sonra, haftada üç, dört güne çıkarıldı.

Haziran ayı başlarında, oynanacak oyun da saptanmıştı. İzmir'de turnede bulunan Ankara Sanat Tiyatrosu çalışanlarının da katkısıyla bir oyun oluşturuldu. BİZİM OYUNUMUZ. Ve çalışmalar hızlanarak sürdü. Oyun üstüne tartışılıyor, provalar yapılıyor, beğenilmeyen sahneler değiştiriliyor, yeni bölümler ekleniyordu. Her gün çalışma vardı artık. Genel Merkezimiz çalışmayı destekliyor, İzmir İl Halk kütüphanesi, tiyatro salonunu gruba açıyor, tiyatro emekçileri, ellerinden gelen yardımı esirgemiyorlardı. Sonunda, oyun sergilenecek duruma geldi.

12-13-14 ve 15 ağustos tarihlerinde, İzmir'deki grevciler oyunu beğeniyle izlediler. Arkadaşlarımızın başarısı uzun uzun alkışlandı.

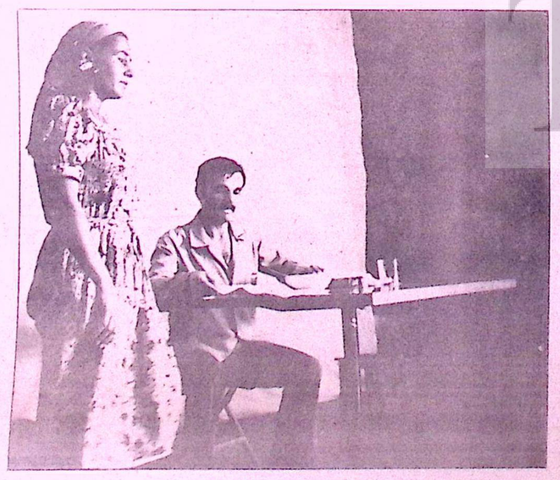

GENEL-İŞ TİYATRO GRUBU KADROSU

Genel-İş Tiyatro Grubunu oluşturan ve bu önemli çalışmaya emeği geçen arkadaşlarımız; **M.Ali Mazman** (Sular İd.) **Yusuf Güven** (Otobüs Şoförü), **Musa Eser** (Sular İd.), **Selahattin Güney** (Sular İd.), **Salih Yalçın** (Sular İd.), **Sait Demirkol** (Sular İd.), **Faris Kabak** (Biletçi), **Işıl Kıyak** (Fuar Md.), **Erol Özçevikalp** (Fuar Md.), **Mesude Yüksel** (Fuar Md.), **Bener Yurdakul** (Sayaç Atl.) **Tahsin Doğan** (Sayaç Atl.), **Mustafa Akalın** (Sayaç Atl.) **Ayhan Alanur** (Merkez Bakım Md.), ve işçi arkadaşlarımızın çocukları **Gökhan Genez** ile **Ziya Sönmez**'i kutlarız.

Diğer şubelerimizin ve üye arkadaşlarımızın kültür-sanat alanındaki bu türden çalışmalarını, **Genel-İş EMEK**'te yayınlamak, bizi mutlu kılacaktır.

Genel-İş EMEK

ON BEŞ GÜNLÜK İŞÇİ GAZETESİ

Sahibi: **Abdullah BAŞTÜRK** Genel Yönetmen: **İsmail Hakkı ÖNAL** Sorumlu Yazışleri Müdürü: **Hasan MERT** Yönetim: **Süleyman Sırrı Sokak 2/4 Yenişehir/ANKARA** Tel: 17 54 59-17 52 67-17 67 41 Yazışma: **Rüzgarlı/Gayret Sokak No. 1 Ulus/ANKARA** Tel: 10 52 47-10 40 21 Dizgi, Kamera, Montaj, Baskı: **EM-AŞ, DİSK/Genel-İş Web Ofset Tesisleri Ulus ANKARA** Sayı: 344-15 AĞUSTOS 1979 Baskı Sayısı: 60 Bin Ederi: 500 Kuruş Basıldığı Tarih: 16 AGUSTOS 1979

BİRAZDA GÜLELİM

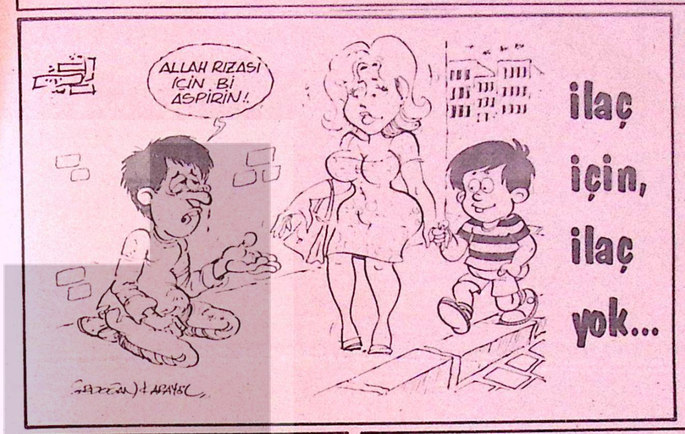

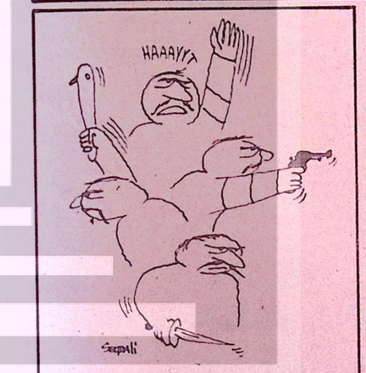

MİLLİYETÇİ HAREKET'LER...

EĞİTİM

İŞÇİNİN DOĞADA, TOPLUMDA VE ÜRETİMDEKİ YERİ 10

Yazan / Osman Nuri KOÇTÜRK — Çizen / Oktay EKİNCİ

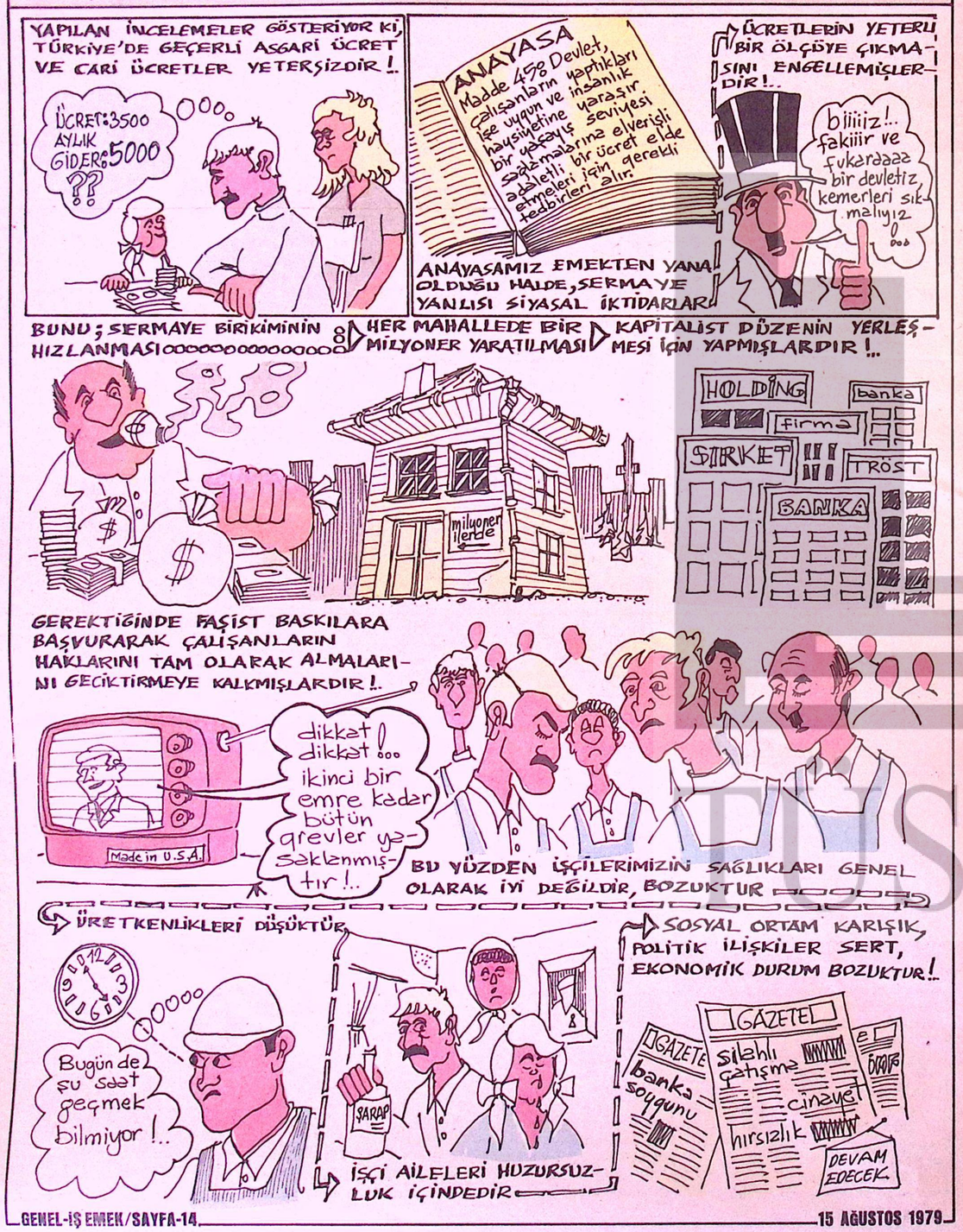

ÖYKÜ

sabahattin ali

CIGARA

Cıvık, yağmurlu bir havada Beyoğlunda yürüyordum. Vakit gece yarısına yaklaşmıştı. Sokaklarda sarhoşlar, barların önünde otomobiller vardı. Birkaç saçı boyalı kadın sık sık arkalarına bakarak çabuk adımlarla yürüyor, bir bekçi ile bir polis sokağın başında münakaşa ediyordu. Elektrikli ilânların önünden bir an aydınlanıp geçen iri, seyrek yağmur damlaları yere birer tükrük gibi düşüp yayılıyor, çamurlu asfaltı daha yapışkan bir hale getiriyordu.

Bir dört yol ağzındaki geniş;e bir meydanın kenarında dört beş çocuğun kavga ettiğini gördüm. Anaya avrata söven ince seslerin arasına acı bir vızıldama karışıyor, arada sırada keskin bir çığlık, boz renkli gökyüzüne doğru yükseliyordu. Biraz yaklaşınca, yalınayak, yırtık gömlekli, en büyüğü on yaşında kadar dört çocuğun, epeydenberi sürdüğü anlaşılan bir kavgayı bitirmek üzere olduklarını anladım. Biraz irice yapılı, fırlak dişli, kırmızı saçlı, çok bilmiş bakışlı bir oğlan, kendisini kolundan tutup sürüklemeğe çalışan bir çocukla birlikte uzaklaşıyor, bu arada ikide bir arasına dönüp bakıyordu. Duvarın dibinde, kaldırımın çamurlarına düşüp dağıtılmış beş on gazetenin yanında duran korkunç derecede sarı yüzlü, ufak, kalkık burunlu bir çocuk, burnunu elinin tersine silerek ağlıyor ve yanında kalıp yerdeki gazeteleri toplamak isteyen arkadaşının:

"Haydî, sen de topla da, artık gidelim Kemal!" diye ısrar edişine kulak asmadan, suratına dökülen açık kahverengi saçlarını eliyle iterek, beş on adım kadar uzaklaşmış olan kırmızı saçlının arkasından: **"Ben sana gösteririm, orospu evlâdı!"** diye bağırıyordu. Kırmızı saçlı bunu duyunca kolundaki arkadaşını silkelediği gibi geri koştu, korkudan büyümüş gözlerle kaçmak isteyen Kemal'i daha üç adım atmadan yakaladı, hiç telâş etmeden, sadece dişlerini sıkıp küfürler mırıldanarak, rastgele tokatlamağa başladı. Kurtulmak için çırpınan oğlan avaz avaz bağırıyor, yerden topladığı gazeteleri tekrar çamura fırlatan arkadaşı araya girip:

"Sen ona uyma, Esad ağabey, ben onu eve götürürüm!" diye kırmızı saçlıyı teskine uğraşıyor, Esad'ın arkadaşı ise, canı sıkılmış bir halde ellerini pantalonunun ceplerine sokmuş, iki üç adım uzaktan seyrediyordu.

Sokaktan, yanlarında birer karı ile geçen insanlar bu gürültüye başlarını çevirip bakıyorlar, sonra gülüşerek yollarına gidiyorlardı. Yalnız, meyhanelerde çiçek satan topal bir Rus karısı bir dükkân camekânına dayanmış, iri gözlerle çocuklara bakıyordu. Yüzünde hem dehşet, hem merak'a benzeyen garip bir gerilme vardı. Ben birkaç adım ilerliyerek çocukların arasına girdim, ikisini de yakalarından tutup ayırdım, sonra kırmızı saçlıya:

"Hadi bakalım, çek arabanı, utanmıyormusun?" diye sertçe söylendim. Esad beni bir an dikkatle süzdü. Yüzüme doğru kaçamak bir göz attı. Nedense gözüne kestirememiş olacak ki, ağır ve gururlu bir eda ile yavaş yavaş uzaklaştı, fakat dört beş adım gittikten sonra başını çevirerek:

"Söyleyin o piçe de ağzını tutsun!" dedi. Yeniden küfürlere başlamak üzere olan Kemal'i susturdum. Her tarafı ıslanmış, çamura bulanmış olan gazeteleri toplamak için yere eğilen arkadaşına:

"Bırak çocuğum, artık onlar bir işe yaramaz. Kaç para ise ben vereyim!" dedim. Küçük Kemal benim bu teklifime en küçük bir alâka bile göstermedi. Sadece vızıldayarak ağlıyor, anlaşılmaz küfürler mırıldanıyordu.

"Gazeteler senin mi?" diye sordum.

İlk defa olarak yüzüme baktı. amma hiç görmiyen gözlerle baktığını ve bu sırada kafasının çok başka şeylerle dolu olduğunu derhal farkettim. Sorduğumu tekrarlayınca başıyla **"Evet!"** diye işaret etti, hafifçe silkinerek yakasını elimden kurtardı, kenardaki dükkânın çıkıntılı köşesine dayanarak sessizce bekledi. Öteki çocuk yerdeki gazeteleri sayıyor; ikide birde gözlerini kaldırıp beni süzüyordu. Meydan tenhalaşmıştı. Yan sokaktaki bardan hafif bir dans müziği işitiliyor, Kemal arasıra burnunu çekiyordu. Öteki doğruldu, inanmaz gözlerle yüzüme bakarak:

"Yedi gazete amuca, kırk iki kuruş eder!" dedi. Sonra, sanki cevabımdan korkarmış gibi başını arkadaşına çevirdi:

"Hadi Kemal, gidelim artık!" dedi.

Cebimden bir elli kuruş çıkarıp uzattım:

"Kardeş misiniz" diye sordum.

"Hayır, bir mahalleliyiz!"

"Nerede oturuyorsunuz?"

Tophanede!"

Parayı Kemalin cebine koydu:

"Hadi be Kemal, aldık parayı işte... gidelim artık!.." diye ötekinin kolundan tuttu. Fakat Kemal şiddetle elini çekti, aynı vaziyette kaldı.

"Ne diye kavga ettiler? Gazete satmaktan mı?"

"Yok canım, Sulbiye yüzünden!"

"Sulbiye de kim?"

"Bizim mahallede. Önce Esadı dost tutuyordu. Sonra Kemale döndü. Öteki boyna kıza dayak atıyordu. Üç gün, beş gün, en sonunda kız Kemale kaçtı..."

"Esad buna mı kızdı?"

"Geçen akşam sinemanın arkasındaki arsada üst üste yakalamış. Kızın ağzını yüzünü paçavraya çevirdi amma, Kemal kaçmış. O günden beri arkasını kovalıyordu. Bir daha konuştuklarını görürsem bıçaklarım, diyor!"

Duvara dayanıp gözlerini sokağın çamuruna, sarı ışıkların aksettiği ve iri damlaların düşüp noktaladığı pis sulara diken Kemale baktım, kulağının dibinde anlatılanları hiç duymamış gibi hareketsiz duruyordu. Arkadaşı onu tekrar çekelemeğe başladı:

"Hadisene be Kemal... ne bekliyorsun be! Gidelim be!"

Kemal onu eliyle itti:

"Sen gideceksen git ulan! bana karışma!"

Öteki bir an düşündü, sonra omuzlarını silkerek:

"Canın isterse!" dedi, yürüdü. Barın önünden geçerek yokuştan aşağıya doğru uzaklaştı.

Ben Kemale sokuldum, bir elli kuruş daha uzatarak:

"Hadi Kemal, bunu da al da git evine yat artık!" dedim.

O, parayı cebine koyduktan sonra tereddütle birkaç adım attı. Sonra kaldırımın kenarında aynı şekilde dalgın, durup beklemeğe başladı.

Vakit gece yarısını çoktan geçmişti. Yağmurda adamakıllı ıslanmıştım. Çocuğun yanından uzaklaştım, karşı kaldırıma vardığım zaman, yan sokaktan gelen dans müziği sesleri kuvvetlendi. Başımı çevirince, barın ışıklı kapısı açılıp dışarıya iki sarhoş delikanlının çıktığını gördüm, birbirlerine yaslanarak sallana sallana caddeye doğru yürüdüler.

Kemal hâlâ köşede duruyor, fakat barın kapısına dikkatle bakıyordu. Sarhoşlar uzaklaşır uzaklaşmaz oraya koştu, yere eğildi, biraz evvel çıkanların attığı bir cıgara izmaritini alıp eliyle çamurunu temizleyerek ağzına götürdü, sıkı sıkı birkaç nefes çekti, gözlerinin parladığını uzaktan görüyordum. Hızlı adımlarla benim tarafıma yürüyor, ama benim oradan kendisine baktığımı her halde görmüyordu. Önümden geçerken eğildim, yavaşça kolunu tutarak:

"Ne o, Kemal!" dedim. **"Bu yaşta cıgara mı içiyorsun?"**

Yüzüme söyle yandan bir baktı, kolunu kurtardı, sonra beni şiddetle bir kenara itip:

"Hastir ulan!" dedi, hızlı hızlı çektiği cıgaranın dumanını sert sert üfledi; gergin, çabuk adımlarla ve çıplak tabanlarının izini kaldırımın çamurlu asfaltında bırakarak, Beyoğlunun ışıklı, tenha sokaklarından birine daldı, kayboldu.

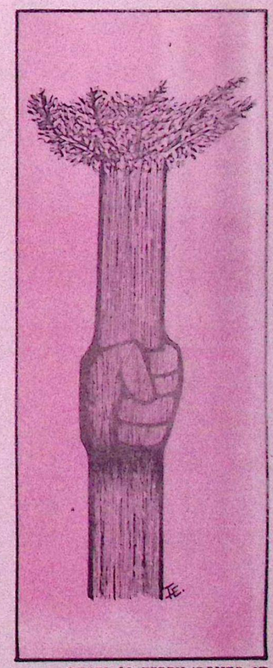

BİZİM SEVİNCİMİZ DOSTLUĞUN,
KARDEŞLİĞİN SEVİNCİDİR.
GECELERİNDE AÇ, AÇIKTA YATILMAYAN,
ÖZGÜR, ADALETLİ,
İNSANIN İNSANI SÖMÜRMEDİĞİ,
SAVAŞSIZ BİR DÜNYAYI
BİRLİKTE KURMA ÇABASININ SEVİNCİDİR.
HEYECANIMIZ SOSYALİZM YOLUNDA
BİLİNÇLİ, KARARLI YÜRÜMENİN
HEYACANIDIR...

SELAM OLSUN
DÜNYA İŞÇİ SINIFINA
MÜCADELE ALANIMIZDAN...

DİSK
GENEL-İŞ